

לפרשת כי תצא – תשע"ה

הטבעת מידת הרחמים

דר' עמיחי פישלר

פרשת השבוע - פרשת כי תצא, היא פרשה המלאה מצוות כרימון. למעשה זו הפרשה בעלת המספר הרב ביותר של מצוות, כאשר מצוות אלו כוללות מצוות הקשורות לכל תחומי החיים. בבניית הבית, בחיי המשפחה, ביחסים שבין הפרטים בחברה (כולל האיסור על מתן/קבלת ריבית) והיחס לאומות העולם, הן בנוגע לדיני החיתון עימם, והן בנוגע למלחמה בהם. אחת המצוות המיוחדות בפרשה היא מצוות שילוח הקן. מספר דברים ייחודיים לה: (א) התורה מציינת "כי יקרא קן ציפור לפניך" ורש"י, בשם חז"ל, מציין כי יקרא - פרט למזומן. את המצווה לא מקיימים מתי שרוצים, לא מחפשים אותה במיוחד. (ב) מצווה זו היא אחת משתי המצוות שהקב"ה מציין במפורש שכר עבור המצווה - אריכות ימים. לפי הרמב"ם, הטעם במצווה זו היא צער בע"ח. הדרישה בשילוח האם יוצרת עיכוב בשילוח הקן, ובזמן הזה האיש עשוי לשים לב לכך שהוא לא באמת צריך את הגוזלים ובכך ירחם על האם והבנים. הרמב"ן מוסיף ומציין כי הטעם במצווה אינו בצד של החי אלא בצד שלנו, שנטביע בעצמנו את מידת החמלה והרחמים. ורחמנות זו אינה רק בנוגע לצער פיס, אלא גם לצער רגשי. אחד ההסברים לאיסור לחרוש בשור ובחמור יחד הוא החשש שהחמור, שאינו מעלה גרה, יסבול בראותו את השור מעלה הגרה אוכל. אנו נמצאים בפתחו של חודש הרחמים והסליחות. בחודש זה אנו עובדים על מידת התשובה, והחזרה לקב"ה - "אני לדודי ודודי לי". אולם בל נשכח, התשובה אינה רק בעבירות של בין אדם למקום, אלא גם בעבירות של בן אדם לחברו ("איש לרעהו ומתנות לאביונים") ובן אדם לסביבתו.